

[Arne Bjerregaard.]

Jeg ved ikke, om jeg i den forbindelse må nævne, at jeg finder det ganske horribelt, når der oppe hos os i Nordjylland findes en masse, som kan leje jord og bygge derpå og så afskrive deres sommerhuse og parcelhuse, medens andre pænt beskattes af den i stedet for. Dér er i alt fald noget, som man kan spare på, og som man kan tage ind i overvejelserne i forbindelse med hele spekulationsproblematikken med hensyn til kapitalvindingsskatten.

Vi vil være med til forslaget om ophævelse af 2½ pct. afgiften, men vi finder forslaget til folketingsbeslutning på nuværende tidspunkt efter det, vi har fået at vide fra finansministeren i dag, ganske urimeligt.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal slet ikke ved denne lejlighed tale om 2½ pct. afgiften, men holde mig til det forslag til folketingsbeslutning, der foreligger. Jeg har selvfølgelig ikke været herinde så længe endnu, men det er det mest ejendommelige forslag til folketingsbeslutning, jeg endnu har set. Det har jo vide konsekvenser, hvis man tænker det igennem. Vi har adskillige lovforslag liggende i forskellige udvalg, og det vil altså sige, at hvis vi synes, det går for langsomt, så kan vi komme med nogle folketingsbeslutninger om at få dem frem i folketinget. Det kan jo blive til mange forslag om folketingsbeslutninger. Det kan næppe rigtig være gennemtænkt.

Jeg kan heller ikke forstå, at forslagsstillerne ikke lige har læst over på forretningsordenens § 8, stk. 8, hvori der står:

„Det påhviler formanden for et udvalg at søge udvalgsarbejdet fremmet mest muligt og at holde folketingets formand underrettet om arbejdets forløb samt om udsigterne for dets tilendebringelse.“

Hvis forslagsstillerne mener, at denne paragraf i forretningsordenen er overtrådt, ja, så kan de jo fremkomme med deres klager.

Poul Westergaard (DR):

Også min gruppe hører til de nye her i tinget, og måske derfor står vi aldeles uforstående over for den fremgangsmåde, som et flertal af skatte- og afgiftsudvalget har valgt at følge i denne sag om 2½ pct. af-

giften. Når regeringen fremsætter et lovforslag, som får en velvillig førstebehandling i dette ting af et flertal i dette ting, oven i købet et lovforslag, som efter sin karakter ikke tåler nogen længere udsættelse, så er det vanskeligt for os at se rimeligheden i, at et udvalgsflertal — og vi har ikke kunnet påvirke denne afgørelse i udvalget, for vi er ikke repræsenteret i udvalget — prøver på at forhindre sagens færdigbehandling her i tinget simpelt hen ved at dybfryse det i folketingsudvalget. Det forekommer mig hensynsløst over for de borgere, der er berørt af denne lovgivning.

Ganske uanset hvad hr. Risgaard Knudsen og andre kan belære os nye medlemmer om med hensyn til, hvad der står i de forskellige direktiver for udvalgsarbejdet osv. — vi har meget svært ved at forstå, hvorfor det står på den måde — så synes jeg også, det er stridende imod god parlamentarisk skik på den måde at blokere dette tings arbejde.

Hvis regeringen ikke mener, det er et godt forslag at have i dette ting nu, ja, så kan finansministeren jo — det var finansministeren, der fremsatte forslaget kort efter sin tiltrædelse — trække sit forslag tilbage, og så står det os andre frit for efter forretningsordenens § 22 at tage forslaget op og bede om en videre behandling. Det kan vi gøre, og det ville være i orden. Men vi kan ikke, som hr. Glistrup synes at mene — sådan forstår jeg det i hvert fald — fremsætte et andet lovforslag om ophævelse af 2½ pct. afgiften, så længe der ligger ét lovforslag om ophævelse af 2½ pct. afgiften til behandling i dette ting. Og hvis vi gjorde det, ville vi vel ikke risikere andet, end at det også blev dybfrosset af dette folketingsudvalg. Det er altså ikke nogen løsning, som hr. Glistrup siger.

Jeg synes ikke, folketinget bør tolerere den fremgangsmåde, som flertallet i udvalget har valgt. Jeg synes, det er krænkende for os, der ikke er med i udvalgsarbejdet, og jeg skal derfor anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning til vedtagelse, sådan at folketinget kan komme videre med en helt sædvanlig behandling af finansministerens eget forslag.

Jeg forstår nu på kristeligt folkeparti, på hr. Arne Bjerregaard, som heller ikke er tilhænger af 2½ pct. afgiften, at han ikke tør